

moral te dni radi teh tatvin zagovarjati pred mari-borškim okrožnim sodiščem, ker so najšli žandarmi pri njem in pri njegovi ljubici Amaliji P. več teh ukradenih stvari. Radi tega in vsled izpovedbe tamošnjega župnika Kralja in njegove kuharice je obsodilo sodišče mežnarja na trimesečno težko ječo. Kuharica je izpovedala, da je zmanjkalo v „njenem“ farovžu v teku par tednov blizu 6 polovnjakov vina. Začuden je vprašal to pričo predsednik sodnije: „Ja, saj pa vendar nimate krčme?“ Na to je odgovorila kuharica: „Ja, pri nas se pač porabi strašno mnogo vina!“ — Leskovski mežnar je bil strasten klerikalček. Gospod župnik Kralj, je li temu tudi „Štajerc“ kriv? Vprašajte vendar pri priložnosti „Gospodarjevega“ poročevalca, klerikalnega nadučitelja Stoklasa, zakaj tega se svojim „talentom“ ni poročal „Fihposu.“

Grozna nesreča na železnici. V soboto dne 11. t. m. se je prigodila na železniškem tiru med postajami Pragerhof in Slov. Bistrica grozna nesreča. Ta dan zvečer je šel neki Jakob Dre o, doma iz Vrhovle pri Slov. Bistrici, ki je cepil na Pragerhofu drva, proti domu. Kakor je imel navado, šel je po železniškem tiru. Dre o se je ognil najbrž tovornemu vlaku, ki je prihajal iz Slov. Bistrice in je stopil na levi železniški tir. V tem hipu je pa prihajal iz Pragerhofa po tem tiru večerni osebni vlak. Stroj tega vlaka je najbrž pograbil nesrečneža, zakaj Dre o so najšli mrtvega ležečega na levem tiru. Leva roka in noga bile ste popolnoma zdrobljeni. Z glave je bila oljupljena koža z lasmi vred. Kakor se je videlo na licu mesta, vlekel je vlak nesrečneža 72 korakov daleč s seboj. Mrtveca je našel še isti večer njegov lastni sin, ki je železniški čuvaj in je opravljal ravno tedaj v bližini mesta, kjer se je pripetila ta nesreča svojo službo. Domu gredoči delavci so mu namreč naznanili, da na tiru nekaj leži, najbrž človek, ki je bil povožen. Čuvaj je šel gledat in zares najde mrtveca. Ko ga je natančneje pogledal, spoznal je v njem svojega lastnega, ponesrečenega očeta. Ponesrečeni Dre o je bil star še le 46 let. Zapustil je 7 otrok.

Poročilo ptujskega sejma. Na ptujski sejem dne 15. t. m. se je prignalo 81 konjev, 560 glav goveje živine in 432 svinj. Prihodnji svinjski sejem se bode vršil dne 22. t. m.; prihodnji živinski in svinjski sejem dne 5. aprila.

Iz Koroškega.

Št. Jakob v Rožu. Tudi mi kmetje iz Roža ti hočemo enkrat nekaj poročati, ker smo tudi mi tvoji zvesti bralci in prijatelji. Naše poročilo pa se mora žalibog pečati zopet z našo farško šolo in njenim očetom, župnikom Ražunom. Ko je prišel dne 21. majnika leta 1901 k nam iz Beljaka okrajni vladar popisovat šolske mladine, tedaj je bilo vpisanih za šolo z nemškim in slovenskim učnim jezikom 4 učencev več, kakor pa za samo slovensko šolo. Tedaj, ko je bilo to razglašeno, so pristaši našega župnika začeli v vseh vaseh streljati z topičev, da je kar gromelo, razlegalo se je vpitje po celem Rožu, češ Št. Jakob je nepremagljiv steber slovenščine. Od

tega časa se to v enomer povdarja, a župnik Ražkoraj pa naglašja to tudi v cerkvi, seveda na svoj način, pa kliče, da bode cerkev zmagala. Toda to cerkveni poznamo mi kmetje že dovolj! Nam se zdi ja se čudno to, da se ravno nektera duhovčina toliko jedno tezuje za naše šole, da je ravno jej toliko mar, je risilje so tiste nemške ali slovenske, ko pa vendar nikroči ne najdemo v svetem pismu, da bi bil Kristus zaukavnik duhovščini, naj bi se brigala zato, da bode kao far šola imela ta ali drugi učni jezik. To nam celo zobra smrdi, da se vtiče Ražun toliko v naše šolske nplač mere, on, o katerem vemo, da ni bil nigdar in nigrbrest pravi kmečki prijatelj. (Opomba uredništva: Beršdal članek „Da, tedaj . .!“ katerega smo priobčili v enarj najšni številki, premišljuje o njem in precej bodebili, sprevideli kam — pes tace moli!) Po našem mnenilo bode Ražunova šola, za katero se vedno pobiralo to berači pri kmetih, čisto navaden farški zavod, katadi bode izgojeval farške podrepnike in klerikalne vojo kove, ki bodejo svoj čas, ko bodejo odražje zvesto tulili s farji, zvesto trobili v farški rog. Jndira ravno taki ljudje niso bili nigdar dobri katoličaa se Župnik Ražun, nas liberalce smatrate za nasprisilj nika vere, veste kaj, to je jako napačno od Vete Bodite zagotovljeni, da so ravno tisti kmetje, katejo vedno lazijo okoli Vas, kateri se Vam vedno vka v njajo in se Vam vedno hvalisajo, najslabši kristjako. To že pri nas zdavnega vè vsaki človek, pri kateretn je količkaj jasno. A nihče pa Vam tega neče najbrž vedati. Župnik Ražun, da bi Vi vedeli, koliko kredn tov klerikalcev Vam na videz da prav, za hrbtom pr Vam kaže fige, potem bi držali raji z nami naprežji njaki. Mi naprednjaki Vam povemo brez ovinkiemu da Vas kot duhovnika spoštujemo, da pa Vas adal maramo za voljo Vaše politične agitacije. Nadakih Vam odkritosrčno povemo tudi to, da nam šola čno katero se briga s tolikim navdušenjem duhovništiveg zares — smrdi! Tako ravnamo mi in tako bodea s vedno postopali. Vaši podrepniki Vas zagotavlja s svojega prijateljstva, za hrbtom pa govorijo take imo od Vas, da se nam to postopanje studi. Mogoče, apr zopet pošljeta vidva z Vašim Kobenterjem „Štajerapla par popravkov. Vesta kaj, pustita vidva „Štajerca“ višer miru, ker le ena sama številka tega lista je ko kmeta stokrat večje vrednosti, kakor Vajino vso enar lovanje na takozvani versko narodni podlagi. Vaker podrepniki kriče tudi vedno, ne dajte otroki na nemške šole, ker tam jih bode prišel pastor poder učevat. Župnik, veste kaj Vam povemo, toda morebo nas dobro razumeti! Mi smo zvesti katoličani, vedite, da nam, kot zvestim katoličanom, ugajajo dbo pastorji, kolikor jih poznamo v naši bližini, stoka i bolj, kakor pa sčuvajoči, dobro znani nam popi, iso terim je politika ljubša, kakor vera! Mislimo, da ubš nas razumeli? Par naprednjakov iz Rožne dolineože arje h ode

Dopisi.

Iz Dobja pri Planini. Ne misli dragi „Štajerip“ da smo že tukaj vsi pomrli, ker malokedaj kaj ali reg